

แผนระบบสารสนเทศเชิงกลยุทธ์
กรณีศึกษา บริษัท โรงเส้นหมี่ขอเฮงจำกัด

โดย

นายสรณะ สร้อยน้ำ

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
โครงการปริญญาโทสาขาวิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2553

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำแผนกลยุทธ์ทางด้านสารสนเทศ ของบริษัท โรงเส้นหมี่ขอเฮง จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงสภาพโดยทั่วไปของกิจการ อันประกอบไปด้วย ข้อมูลพื้นฐาน โครงสร้างการบริหาร รูปแบบการดำเนินธุรกิจ ปัจจัยภายใน และภายนอกองค์กร แผนกลยุทธ์ทางธุรกิจ ระบบสารสนเทศที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน และระบบสารสนเทศที่มีอยู่ เพื่อนำมาวิเคราะห์ สำหรับการนำเสนอระบบสารสนเทศเชิงกลยุทธ์ ที่เหมาะสมกับกลยุทธ์ทางธุรกิจขององค์กรในช่วงเวลา 3 – 5 ปี

บริษัท โรงเส้นหมี่ขอเฮง เป็นบริษัทที่ผลิต และจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแป้งข้าวเจ้า รายใหญ่ที่สุดของโลก ด้วยกลยุทธ์การเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ ด้วยคุณภาพในระดับสูงสุดอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถรักษากลุ่มลูกค้าของบริษัทไว้ได้อย่างเหนียวแน่น แม้ว่าบริษัทฯ จะอยู่ในฐานะของผู้นำตลาด แต่การรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันนั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บริษัทจึงมุ่งเน้นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ โดยหวังผลในการขยายขอบเขตของการดำเนินธุรกิจออกไปสู่ตลาดที่มีความหลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้ยังพยายามปรับปรุงกระบวนการดำเนินธุรกิจ ให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยการพิจารณาวางแผนที่จะนำเอาระบบสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานในหลายส่วนงาน แต่เนื่องจากความไม่คุ้นเคยกับการใช้ระบบสารสนเทศ ของบุคลากรในองค์กร ทำให้บริษัทประสบปัญหาในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษา และวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับองค์กร ผู้จัดทำจึงได้เสนอกลยุทธ์ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับกลยุทธ์ทางธุรกิจขององค์กร เป็นจำนวน 7 ระบบ คือ 1) ระบบควบคุมคุณภาพแบบต่อเนื่อง 2) ระบบบริหารจัดการวัตถุดิบคงคลัง 3)ระบบสินค้าคงคลัง 4)ระบบวางแผนทรัพยากรการผลิต 5)ระบบจัดซื้อ 6)ระบบซ่อมบำรุงและชิ้นส่วนอะไหล่คงคลัง 7)ระบบ Middleware โดยต้นทุนในการพัฒนา และจัดหาระบบ เป็นเงิน 7,690,000 บาท ผลตอบแทนในส่วนที่เป็นตัวเงิน ซึ่งจะได้รับจากการลงทุนด้านสารสนเทศครั้งนี้ คือการลดความสูญเสียจากการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้คุณภาพจากความผิดพลาดในกระบวนการผลิต ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของต้นทุนผันแปรสูงถึง 121 ล้านบาท นอกจากนั้นยังเสี่ยงในการสูญเสียรายได้ประมาณ 3.5 ล้านบาทต่อวัน ที่อาจเกิดจากปัญหาในการเข้าถึงข้อมูลวัตถุดิบคงคลังอีกด้วย